

ELVIO BACCARINI - BIOGRAFIJA

Elvio Baccharini je redovni profesor etike i filozofije politike na Univerzitetu u Rijeci. Doktorirao je na Univerzitetu u Trstu. Objavio je knjige i naučne članke o filozofiji politike Džona Stjuarta Mila, o filozofiji politike Džona Rolsa i njenom novijem razvoju, o javnom opravdanju zakona i politike, o liberalnom nacionalizmu, o moralnom realizmu, o moralnoj epistemologiji, kao i o bioetici i praktičnoj etici. Održao je zapažena predavanja na Univerzitetu u Halu, Bolonji, Firenci, Padovi, Brookes University Oxford, CEU Budimpešta, LUISS Rim, i u brojnim drugim univerzitetskim centrima. Bio je predavač na konferenciji European Association of Centers for Medical Ethics i Italijanskog društva za analitičku filozofiju. Bio je dekan Filozofskog fakulteta u Rijeci, a trenutno je član Vijeća za GMO u Republici Hrvatskoj, kao i Upravnog odbora European Society for Analytic Philosophy. Član je uredništava časopisa European Journal of Analytic Philosophy i Etica e Politica / Ethics and Politics. Urednik je simpozijuma posvećenog knjigama filozofa Paula Gilberta, Geralda Gausa i Jonathana Quonga. Trenutno je u završnoj fazi pisanja knjige o Rolsovom modelu javnog opravdanja koje se proširuje na područje primene biotehnologija.

Sažetak predavanja

Knjiga govori o tome kako opravdati javne politike i zakone u domeni biotehnologija. Slijedi se (u izmijenjenom obliku) model javnoga uma kojeg je predložio američki filozof politike, John Rawls. U skladu s takvim modelom, nije dopustivo opravdati javne politike i zakone na temelju kontroverznih doktrina, to jest, na temelju onih doktrina oko kojih u slobodnom društvu postoji trajno neslaganje. Javne politike i zakoni opravdani su samo onda kada su opravdani razlozima za koje možemo razložno očekivati da ih mogu prihvatiti građani kao slobodni i jednaki.

Slijedom takvog modela opravdanja, dolazi se do općeg shvaćanja pravednosti egalitarnog liberalizma, to jest shvaćanja pravednosti koje opravdava temeljna prava i slobode i, za svakog građana, resurse koji mu omogućavaju efektivnu uporabu temeljnih prava i sloboda.

Analiziraju se neke od mogućih biotehnologija s obzirom na takvo shvaćanje pravednosti (tehniko genetskog unapređenja, kloniranje, unapređenje trajanja ljudskog života do virtualne besmrtnosti i moralno bio-unapređenje). Spomenute su biotehnologije načelno opravdane u mjeri u kojoj su mogući izrazi ljudskih sloboda. Ipak, postoji potreba regulacije s obzirom na moguće nepravde koje bi mogle nastati, ili bi se mogle pojačati, korištenjem tih tehnologija. Isto tako, postoji pitanje opravdanosti javnog financiranja spomenutih tehnologija, odnosno istraživanja koja su potrebna za takve tehnologije, s obzirom na pitanje oskudice i mogućih prioriteta drugih potreba (na primjer, liječenje bolesti koje zahtijevaju skupe terapije).